

1890-05-16

þÿ — À Á Ì Ä ± Ã ¹ Â Ä ¿ Å Š . ± » ± ¹ ¿ » Ì ³ ¿

þÿ • Á µ Å ½ . Ä ¹ ⁰ Ì Á Ì ³ Á ± ¼ ¼ ± Coop 2002

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/8298>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Γενικά

Νομοθετικό Συμβούλιο

- Δημοσία Έρχα
- Αποβαθρική
- Ύδρευση

- Λειτουργία
- Φορολογία
- Πάφος

- Άλλοι αξιωματούχοι
- James Swettenham
- Warren F.
- William Collyer
- F.G. Law
- Harry Thompson

- Έλληνες Προσωπικότητες

- Αρ. Παλαιολόγος
- Μιχ. Μικηλίδης
- Κωνσταντίνος Β'
- Αχ. Λιασιάνης

1900

Αγγλοελληνική Γραμμάτιση

ΒΟΥΛΗ

Συνεδρίασις 23)ῃ Μαΐου
(Προεδρεία Ουάρεν)

Ἡ πρότασις τοῦ κ. Παλαιολόγου, ὅπως ἡ κυβέρνησις παραχωρήσῃ ἐπὶ 10 ἔτη τὸ ἥμισυ τῶν κατ' ἔτος ἀποβαθρικών εἰσπραξέων πρὸς τὸ Δημαρχεῖον Λεμησοῦ πρὸς διοχέτευσιν ποσίμου ὕδατος εἰς τὴν πόλιν.

Ὁ κ. Παλαιολόγος ἐγείρεται καὶ δμιλεῖ διὰ μακρῶν περὶ τῆς ἀναγκαιότητος τοῦ ψηφίσματος τούτου, ὅτι οἱ κάτοικοι Λεμησοῦ ὑποφέρουν τὰ πάνδεινα ἐκ τῆς λειψυδρίας κατὰ τοὺς θερινοὺς καὶ φθινοπωρινοὺς ἰδίᾳ μῆνας καὶ ὅτι εἶνε ἔργον φιλανθρωπίας ὅπως ληφθῇ μέτρον πρὸς ἀπλλαγὴν τῶν κατοίκων ἐκ τοῦ κακοῦ τούτου.

Σοὺ ἐτε γχαμ. Εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ συμπιθῶμεν μὲ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν κατοίκων Λεμησοῦ, ἀφοῦ μάλιστα ἡ ἐπιθυμία αὐτῶν εἶνε νὰ ἔχωσιν ἀρκετὴν καὶ καθαρὰν ποσότητα ὕδατος. Νομίζω ὅτι οἱ κάτοικοι δικαιοῦνται νὰ ἔχωσιν ἀρκετὴν ποσότητα ὕδατος καὶ πρέπει νὰ ἔχωσιν αὐτὴν πρὶν παρέλθῃ πολὺς χρόνος, ἀλλὰ, κ. πρόεδρε, τοῦτο εἶνε ζήτημα ὅπερ πρέπει νὰ κανονίσωσιν οἱ ἴδιοι ἢ καὶ αὐτὸ τὸ Δημαρχεῖον. Τὰ ἀποβαθρική τῶν δὲν εἶνε τὸ κατάλληλον μέσον οἷα τὴν δαπάνην τῆς διοχέτευσως ὕδατος εἰς τὴν πόλιν. Εἶνε ἀληθές ὅτι τὰ ἀποβαθρική τῶν πληρόνται ὑπὸ τῶν ἐμπορῶν τῆς Λεμησοῦ, ἀλλ' εἰς τὸ χρῆμα τοῦτο ἔχουσι μέρος καὶ ἄλλα πρόσωπα μὴ διαμεγόντα ἐν Κύπρῳ. Ὁ ἀδίκον νὰ ληφθῇ ἐκ τῶν προσώπων τούτων ἡ ὅλη δαπάνη πρὸς διοχέτευσιν ὕδατος εἰς Λεμησόον.

Μιχαηλίδης. Κύριε Πρόεδρε. Πιστεύω ὅτι ἡ πρότασις τοῦ κ. Παλαιολόγου θέλει ψηφισθῇ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

Φωνὴ τῆς Κύπρου
4116 Μαΐου 1890

Πιστεύω ὅτι πάντα τὰ μέλη ἐπεισθησαν ὅτι οἱ λόγοι τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς προτάσεως εἰσὶ σπουδαιότεροι τῶν ὧν ὁ ἐντιμος ἀρχιλογιστῆς ἀνέφερε λόγων πρὸς καταψήφισιν τῆς προτάσεως ταύτης. Ὁ κ. Σουέτεγχαμ ἀνέφερεν ὅτι τὰ ἔργα ταῦτα γίνονται ὑπὸ τῶν κατοίκων ἢ ὑπὸ τῶν Δημαρχείων καὶ ὅτι τὸ κονδύλιον τῶν ἀποβαθρικῶν τελῶν δὲν εἶνε τὸ κατάλληλον δι' ὃ ἔργον ζητεῖται. Πιστεύω ἐν τούτοις ὅτι παραδέχεται ὅτι τὸ πλείστον χρήμα ἀνήκει εἰς τοὺς πολίτας ἐκείνους καὶ ἐλπίζω ὅτι οὐδεὶς τῶν ἐμπόρων θὰ παραπονηθῇ ὅτι τὸ χρήμα τοῦ πηγαινέει εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Δημαρχείου καὶ ὄχι εἰς τὸ τῆς κυβερνήσεως ὑπὲρ τοιούτου κοινωρελοῦς σκοποῦ. Οἱ δημόται Λεμησοῦ πληρώνουσιν ἀρκετοὺς φόρους καὶ εἶνε ἀδύνατον νὰ προστεθῶσι νέοι πρὸς κάλυψιν τῶν ἐξόδων ἅτινα νῦν ζητοῦμεν. Δὲν εἶνε δὲ καὶ πρωτάκουστον, νομίζω, νὰ διατίθενται τ' ἀποβαθρικὰ τέλη ὑπὲρ τοῦ Δημαρχείου.

Κ ὁ λ λ υ ε ρ. Οὐδεὶς δύναται ν' ἀντι-στῆ κατὰ προτάσεως τοιούτου χαρακτη-ρος, χωρὶς νὰ λυπηθῇ μεγάλως, διότι εἶνε τὸ ἴδιον ὡς νὰ ἀνθίσταται κατὰ ψηφίσματος μεγάλης μερίδος κατοίκων. Οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι πᾶς τις θὰ ἐψήφισεν ὑπὲρ αὐτοῦ μετὰ μεγάλης εὐαρεσκείας, ἀλλ' ὅταν πρόκηται νὰ δώσωμεν μερίδα τινὰ τῶν δημοσίων προσόδων εἰς ὠφισμένον ζήτημα, τότε ἡ ἀποψις εἶνε ὅλως διάφορος. Ὁ λόγος ἐν μέρει εἶνε ὅτι ἐν τῷ Βασιλικῷ Διατάγματι ὑπάρχει ἄρθρον καθ' ὃ οὐδὲν ψήφισμα θέλει προτείνεσθαι ὑπὲρ διαθέσεως οἰουδήποτε μέρους τῶν δημοσίων προσόδων παρὰ ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ. Παρατήρησα δ' ὅτι ὁ εἰσηγητῆς λίαν ἀρμοδίως ἀπέφυγε τὴν σύγκρουσιν ταύτην. Τὸ ψήφισμα τοῦτο ὡς πρὸς τὸν τύπον εἶνε πληρέστατα ὀρθόν, ἀλλ' ἐὰν τὸ ἐπιψηφίσωμεν θ' ἀντικρούσωμεν εἰς τὴν αἰωνίαν καὶ ἀναλλοίωτον ἀρχὴν, καθ' ἣν οὐδὲν μέρος

τῶν προσόδων δύναται νὰ διατεθῆ ὑπὲρ ὠρισμένου ζητήματος. Τὰ προαγορευ-
 σαντα ἔντιμα αἰρετὰ μέλη ἐφάνησαν
 φρονούντα ὅτι τ' ἀποβαθρικὰ τέλη πλη-
 ρόνονται ὑπὸ τῶν Λεμησίων, ἀλλὰ
 πράγματι ἐξέρχονται ἐκ τῶν θυλακίων ἐ-
 λων τῶν κατοίκων τῶν ἀδιαφερομένων
 εἰς τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν, δηλ.
 ἐλων τῶν κατοίκων τῆς νήσου. Ὑπάρ-
 χουσι πολλοὶ Κιτιεῖς καὶ Λευκωσιᾶται
 ἐκ τῶν βαλαντίων τῶν ὁποίων ἐξέρχονται
 ἀποβαθρικὰ τέλη, ἀλλὰ δὲν νομίζω ὅτι
 θὰ ἦτο καλὸν νὰ διατεθῶσιν ὑπὲρ ἔργου
 ἐν ταῖς πόλεσι ταύταις. Ἡ Λεμησὸς
 εἶνε ἡ μικροτέρα πόλις τῆς νήσου· οὐδὲ
 δύναται νὰ μεταβῆ τις εἰς Λεμησὸν χω-
 ρίς νὰ ἴδῃ ὅτι εἶνε πλουσία καὶ αὐξουσα
 πόλις· ἐὰν δὲ ὑπάρχῃ πόλις ἥ· αἱ δημο-
 τικαὶ ἀνάγκαι ἔπρεπε νὰ πληρόνωνται ἐκ
 τῶν ἰδίων, ἡ πόλις αὕτη εἶνε ἡ Λεμησ-
 σός. Ὑπάρχει μέσον πρὸς εἰσπραξίν δη-
 μοτικῶν ἀνγκῶν. Φορολογία ἐπὶ τῶν
 κτημάτων εἶνε κατ'ἀλληλον μέσον πρὸς
 λήψιν εἰσοδημάτων. Οὕτως ἐχόντων τῶν
 πραγμάτων δὲν εἶνε δίκαιον νὰ γείνη δε-
 κτὸν τὸ ψήρισμα τοῦτο.

Κυρηνείας. Τὰ δύο προαγορευ-
 σαντα κυβερνητικὰ μέλη ἐστηρίχθησαν
 ἐπὶ μιᾶς ἀρχῆς, ἣν ὠνόμασαν αἰωνίαν
 καὶ ἀναλλοίωτον. Νομίζω ὅτι ἡ ἀρχὴ
 αὕτη δὲν στηρίζεται ἐδῶ. Τὸ ἔντιμον μέ-
 λος τῆς Λεμησοῦ ζητήσαν νὰ πρραχω-
 ρηθῆ μέρος τῶν ἀποβαθρικῶν τελῶν πρὸς
 διογένευσιν ὕδατος, δὲν ἐζήτησεν ἐκ τῶν
 δημοσίων χρημάτων. Τὰ χρήματα ταύ-
 τα προέρχονται ἀπὸ ἑκτακτον φορολογί-
 αν ἣτις προέρχεται ἀπὸ ἑκτακτον καὶ
 ὠρισμένον τιμὰ σκοπόν. Ὁ ὠρισμένος οὗ-
 τος σκοπὸς εἶνε ἡ πῆξις ἀποβάθρας ἐν
 Λεμησῶ. Τὰ διαπνηθέντα χρήματα
 εἰσεπράχθησαν ἤδη· κατὰ φυσικὸν λό-
 γον ἡ φορολογία αὕτη ἔπρεπε νὰ κατατρ-
 γηθῆ ἢ νὰ ὀλιγοιτεῖσθαι. Ἀλλ' ἀντὶ τού-
 του οἱ κάτοικοι ἐννοοῦν νὰ ἐξακολουθήσῃ

Φωνὴ τῆς Κύπρου

4/16 Μαΐου 1890

δ φόρος οὗτος καὶ μέρος τούτου νὰ δαπανηθῆ εἰς μίαν ἄλλην ἀνάγκην τῆς πόλεως. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι τὰ χρήματα ταῦτα δὲν ἐπληρόνοντο ἀποκλειστικῶς ὑπὸ Λεμησίων, ἀλλ' εἶνε ἐπίσης ἀληθὲς ὅτι τὸ ὕδωρ ὅπερ πρόκειται νὰ διοχετευθῆ εἰς τὴν πόλιν δὲν θὰ ὠφελήσῃ μόνον τοὺς Λεμησίους, ἀλλὰ πάντας ἐκείνους ὅσοι συναλλάττονται μετὰ τῆς Λεμησοῦ. Νομίζω ὅτι δὲν ἔχουσιν ὀλιγωτέραν ἀνάγκην τοῦ τοιούτου ὕδατος οἱ συχναζόντες ἐν Λεμησαῖ ὅσων ἔχουσι καὶ οἱ Λεμησίοι. Ὡστε δὲν βλέπω τὸν λόγον διατὶ νὰ ὀνομασθῆ τὸ χρῆμα τοῦτο δημόσιον καὶ ἐκεῖνοι οὔτινες πρόκειται νὰ ὠφεληθῶσιν ἐκ τούτου ὀλίγοι καὶ μερικοί. Ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου πρόκειται νὰ ὠφεληθῶσιν ἀκριβῶς ἐκεῖνοι ὅσοι κατὰ μέγα μέρος συνεισφέρουσι τὰ χρήματα ταῦτα, ὥστε δὲν βλέπω ποῦ ὑπάρχει ἡ ἀρχὴ αὕτη, ὅτι τὰ δημόσια δαπανῶνται

διὰ τὰ άτομα. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ Λεμησοῦς εἶνε ἡ πλουσιωτέρα πόλις καὶ δύναται νὰ προμηθευθῆ ἄλλοθεν τὸ χρῆμα τοῦτο, εὐχομαι ἡ ἰδέα αὕτη νὰ ἦνε ἀληθής· ἀλλ' ἡ ἰδέα αὕτη ἐλέχθη πολλάκις καὶ ἐγράφη ἐπισήμως καὶ ὁμῶς ἐκ τῶν πραγμάτων ἀποδεικνύεται τὸ ἐναντίον. Ἐὰν παραδεχθῶμεν ὅτι τὸ τοιοῦτον εἶνε ἀληθὲς, ὅτι αἱ ἐπαρχίαι μεθ' ὧν συναλλάσσεται εἶνε πτωχαί, δὲν εἰξεύω ποῦ νὰ στηριχθῆ ὁ πλοῦτος. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶνε τὸ παρὸν ζήτημα. Πρόκειται περὶ παραχωρήσεως ποσοῦ τινος πληρονομένου ὑπὸ τοῦ λαοῦ πρὸς ἐκπλήρωσιν κοινωφελῶς σκοποῦ. Τὸ τοιοῦτον νομίζω εἶνε δίκαιον καὶ πρέπει τὸ Συμβούλιον νὰ φανῆ κάπως εὐμενέστερον παρ' ὅτι ἐφάνη μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης.

Γίνεται ψηφοφορία καὶ ἡ πρότασις ψηφίζεται διὰ πλειονοψηφίας.

Φωνὴ τῆς Κύπρου

4/16 Μαΐου 1890

Κατατίθεται ή έκθεσις της ύπεπιτρο-
πής της έκλεχθείσης όπως εξετάση το
περί κατασχέσεως νομοσχέδιον, ήτις και
αναγινώσκεται.

Προτείνεται ή εις τρίτην ανάγνωσιν
επιψηφίσις του προϋπολογισμού, άλλ' έ-
πειδή το Συμβούλιον δέν άπήντησεν έτι
εις το του Μ. Αρμοστού διάγγελμα επί
του ζητήματος τούτου, διά τουτο ή επι-
ψηφίσις αναβάλλεται.

Ο κ. Πρόεδρος λέγει ότι έπειδή εις
την δευτέραν ανάγνωσιν του περί χρη-
σεως νομοσχεδίου έλέχθη υπό δύο αίρε-
τών μελών του διαμερίσματος Λευκωσί-
ας, ότι καταχρήσεις συνέβαινον έν τω
τεμήματι των δημοσίων έργων, έπειδή
ύπεσχέθησαν ότι θα έδιδον ιδιαιτέρως εις
τον αρχιγραμματέα τά όνόματα ατόμων
τινων και έπειδή ούδέν τοιοϋτον έπραξαν
τά δύο έντιμα μέλη της Λευκωσίας, διά
ταϋτα ή μομφή αυτη πίπτει άφ' έαυτης.

Τό περί πρατάσεως της λήξεως της
έποχής του κυνηγίου.

Ο κ. Λόου έγείρεται και λέγει ότι
σκοπός του νομοσχεδίου τούτου είναι να
παραταθη ή λήξις της έποχής του κυνη-
γίου και ότι από της επιψηφίσεως του
νόμου τούτου ούδενι δέδοται μεταξύ της
15ης Φεβρουαρίου και 1ης Σεπτεμβρίου
να φονεύη ή πωλή άγρινά, λαγωούς, πέρ-
δικας ή φαγκολίνια.

Αναγινώσκεται και ψηφίζεται άνευ
ένστάσεως και ή συνεδρίασις αναβάλ-
λεται.

Φωνή της Κύπρου
4/16 Μαΐου 1890

Συνεδρίασις 25)7 Μαΐου

(Προεδρεία Ἀρμοστοῦ)

Τὸ ζήτημα εἶνε ἢ εἰς τὸ διάγγελμα τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ ἀπάντησις τοῦ συμβουλίου ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς.

Ἀναγινώσκεται ἡ ἀπάντησις, ὃ δὲ κ. Λιασιῶδης προτείνει τροποποιήσιν τινά.

- Σ ο υ ἔ τ ε γ χ α μ. Ἀμφιβάλλω πο-

λύ εἶν τὰ αἰσθήματα τοῦ κ. Λιασιῶδου τὰ συμμερίζεται ἡ χώρα ὅλη. Θὰ σὰς ἀναγνώσω ἀπόσπασμα τῆς ἐν τῇ Κυανῇ Βίβλῳ δημοσιευθείσης ἐκθέσεως τοῦ διοικητοῦ Πάρου ἐπὶ μελετωμένης Γεωργικῆς Τραπεζῆς, νομίζω δὲ ὅτι ὁ διοικητῆς Πάρου εἶνε ὁ ἀρμοδιώτερος κριτῆς περὶ τοῦ ἔποια εἶνε ἡ δημοσία γνώμη τῆς ἐπαρχίας. Οἱ φόροι πρέπει νὰ τροποποιηθῶσιν ἵνα καταστῶσιν ἥττον προσιτοὶ εἰς ἀντιρρήσεις. Ἐν τῷ συμβουλίῳ τούτῳ ὑπάρχουσιν ἀντιπρόσωποι τῆς Πάρου καὶ Λεμησοῦ καὶ δὲν πιστεύω ὅτι θέλουσι δώσει σιωπηλὴν ψῆφον.

Π α λ α ι ο λ ὅ γ ο ς. Ὁ ἔντ. ἀρχιλογιστῆς εἰσάγων τὸ σχέδιον τῆς εἰς τὸ διάγγελμα τῆς Α. Ε. ἀπαντήσεως εἶπεν ὅτι ὁ ὑπουργὸς ἐπεθύμει νὰ μάθῃ τὴν γνώμην τῶν αἰρετῶν τοῦ συμβουλίου ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Γεωργικῆς Τραπεζῆς. Ἡ γνώμη τῶν αἰρ. μελῶν ἐξεφράσθη καὶ ἐν τῷ σχεδίῳ τῆς ἀκυτήσεως καὶ ἐγένοντο ὑπ' αὐτῶν τριασθται τροποποιήσεις, οἷκι ἐθεωρήθησαν ἀναγκαῖαι. Πάντα τὰ αἰρ. μέλη συμφωνοῦν εἰς ἓν καὶ μόνον, ὅτι ἡ ἴδρυσις Γεωργικῆς Τραπεζῆς, εἶνε ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ. Τὴν ιδέαν ταύτην ἐσχηματίσαμεν ἐκ τῶν καθημερινῶν μετὰ τῶν ἐκλογέων μας ὁμιλιῶν, ἐσχηματίσαμεν ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων. Ὁ διοικητῆς Πάρου δυνατὸν νὰ γνωρίζη τὴν γνώμην τοῦ διαμερισματοῦ του· ἀλλὰ δὲν εἶνε πιθανόν ὅτι γνωρίζει

Φωνὴ τῆς Κύπρου

4/16 Μαΐου 1890

καλλίτερον τῶν ἐν τῷ Συμβούλιῳ τούτῳ
ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ. Ἡ γενικὴ ἐπι-
θυμία τοῦ τόπου εἶνε ἡ σύστασις Γεωρ-
γικῆς Τραπεζῆς, ἡ δὲ ἀκριδικὸς φόρος
να ἐξακολουθήσῃ πληροῦμενος πρὸς
ἀνράλειαν τῆς τοιαύτης Τραπεζῆς. Ἐάν
ὑπάρχωσι διαφωνίαι τινές, καὶ ἐγὼ δὲν
πιστεύω ὅτι ὑπάρχουσιν, εἶνε πολὺ ὀλίγα
καὶ δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὡς ἀποτε-
λοῦσαι τὸ ὅλον. Ἡ ἰδρυσις Γεωργικῆς
Τραπεζῆς κατέστη παγκύπριον ζήτημα
καὶ πάντες οἱ Κύπριοι ἀποβλέπουσι πρὸς
αὐτὴν ὡς οἱ θαλασσοπόροι εἰς τὴν πολι-
κὸν ἀστέρα. Δὲν θέλω νὰ ἐπασχαλῆσω
τὸ Συμβούλιον, διότι ἀρκούντως ἀνε-
πίχθη τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ ἴσως θ'
ἀναπτυχθῆ καὶ ὑπὸ ἄλλων ἐντίμων συν-
αδελφῶν μου.

[Ἀκολουθεῖ]

Ῥωνὴ τῆς Κύπρου
4/16 Μαΐου 1890